

32003E0444

18.6.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 150/67

**WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2003/444/WPZiB
z dnia 16 czerwca 2003 r.
w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umacnianie zasady państwa prawnego i poszanowanie praw człowieka, jak również zachowanie pokoju i wzmocnienie bezpieczeństwa międzynarodowego, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych oraz jak przewidziano w art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej, mają dla Unii znaczenie fundamentalne i priorytetowe.
- (2) Statut Rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego wszedł w życie dnia 1 lipca 2002 r. i obecnie Trybunał w pełni funkcjonuje.
- (3) Wszystkie Państwa Członkowskie Unii Europejskiej ratyfikowały Statut Rzymski.
- (4) Zasady Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego, jak również te regulujące jego funkcjonowanie, są w pełni zbieżne z zasadami i celami Unii.
- (5) Poważne zbrodnie podlegające jurysdykcji Trybunału stanowią przedmiot troski wszystkich Państw Członkowskich, które są zdecydowane współpracować dla zapobiegania tym zbrodniom i dla zakończenia bezkarności ich sprawców.
- (6) Przepisy i zasady międzynarodowego prawa karnego zawarte w Statucie Rzymskim powinny być uwzględniane w innych międzynarodowych instrumentach prawnych.
- (7) Unia jest przekonana, że powszechne przestrzeganie Statutu Rzymskiego jest pożądanym dla pełnej skuteczności Międzynarodowego Trybunału Karnego i w tym celu uważa, że należy zachęcać do inicjatyw zmierzających do większej akceptacji Statutu, pod warunkiem że są one zgodne z literą i duchem Statutu.
- (8) Wdrażanie Statutu Rzymskiego wymaga, aby Unia Europejska i jej Państwa Członkowskie w pełni wspierały środki praktyczne.
- (9) Plan działań, który był między innymi wymagany przez rezolucję w sprawie Trybunału przyjętą przez Parlament Europejski dnia 28 lutego 2002 r. w ślad za wspólnym stanowiskiem Rady 2001/443/WPZiB z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego ⁽¹⁾, został przyjęty dnia 15 maja 2002 r. i może zostać odpowiednio dostosowany.
- (10) Zachowanie integralności Statutu Rzymskiego jest szczególnie ważne.
- (11) Swoimi konkluzjami z dnia 30 września 2002 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego, Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych opracowała zbiór zasad załączonych do wymienionych konkluzji, by stanowiły wytyczne dla Państw Członkowskich przy rozpatrywaniu potrzeby i zakresu możliwych umów lub układów w odniesieniu do propozycji dotyczących warunków wydawania osób Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu.
- (12) W świetle powyższego wspólne stanowisko 2001/443/WPZiB powinno zostać uaktualnione i zmienione.
- (13) Niniejsze wspólne stanowisko powinno zostać poddane przeglądowi.
- (14) Unia Europejska rozważa zastosowanie niniejszego wspólnego stanowiska przez państwa przystępujące i dostosowanie się do niego przez kraje stowarzyszone Rumunię, Bułgarię oraz Turcję i Kraje EFTA w celu zmaksymalizowania jego wpływu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. Ustanowienie Międzynarodowego Trybunału Karnego, do celów zapobiegania i ograniczenia popełniania poważnych zbrodni podlegających jego jurysdykcji, jest podstawowym środkiem promowania poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka, przyczyniając się w ten sposób do wolności, bezpieczeństwa, sprawiedliwości i państwa prawnego, a także przyczyniając się do zachowania pokoju i wzmocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego, zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

(1) Dz.U. L 155 z 12.6.2001, str. 19. Wspólne stanowisko zmienione wspólnym stanowiskiem 2002/474/WPZiB (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, str. 1).

2. Celem niniejszego wspólnego stanowiska jest wspieranie skutecznego działania Trybunału i zwiększanie jego powszechnego wsparcia przez promowanie możliwie najszerzego udziału w Statucie Rzymskim.

Artykuł 2

1. W celu przyczynienia się do celu możliwie szerokiego udziału w Statucie Unia Europejska i jej Państwa Członkowskie dołożą wszelkich starań, by promować ten proces poprzez podjęcie procesu możliwie najszerzej ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do Statutu i zastosowania Statutu w negocjacjach lub dialogu politycznym z państwami trzecimi, grupami państw lub odpowiednimi organizacjami regionalnymi, w każdym przypadku, gdy będzie to stosowne.

2. Unia i jej Państwa Członkowskie wnoszą wkład w szybkie wejście i wprowadzenie w życie Statutu również poprzez inne środki, takie jak podejmowanie inicjatyw promocji upowszechniania wartości, zasad i przepisów Statutu Rzymskiego i związanych z nim aktów. W realizacji celów niniejszego wspólnego stanowiska, Unia współpracuje, tam gdzie to konieczne, z innymi zainteresowanymi państwami, instytucjami międzynarodowymi, organizacjami pozarządowymi i innymi przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego.

3. Państwa Członkowskie dzielą się ze wszystkimi zainteresowanymi państwami swoimi własnymi doświadczeniami w sprawach związanych z wprowadzaniem w życie Statutu i, zależnie od potrzeb, udzielają innych form wsparcia dla tego celu. Wnoszą wkład, gdy jest to konieczne, w postaci pomocy technicznej oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, pomocy finansowej do prac legislacyjnych koniecznych dla uczestnictwa i wprowadzenia w życie Statutu w państwach trzecich. Należy zachęcać państwa, rozważające przystąpienie do Statutu lub współpracę z Trybunałem, aby informowały Unię o trudnościach przez nie napotykanym w tym względzie.

4. Wprowadzając w życie niniejszy artykuł, Unia i jej Państwa Członkowskie koordynują wsparcie polityczne i techniczne udzielone Trybunałowi w odniesieniu do różnych państw lub grup państw. W tym celu, w miarę potrzeb, rozwija się i wykorzystuje strategię ukierunkowane na dane państwo lub region.

Artykuł 3

W celu wsparcia niezależności Trybunału, Unia oraz jej Państwa Członkowskie w szczególności:

- zachęcają Państwa-Strony do natychmiastowego przekazywania w pełni ustalonych dla nich udziałów zgodnie z decyzją podjętą przez Zgromadzenie Państw-Stron;
- podejmują wszelkie wysiłki w celu podpisania i ratyfikacji najszybciej, jak to możliwe przez Państwa Członkowskie umowy w sprawie przywilejów i immunitetów Trybunału i wspierają jej podpisanie i ratyfikację przez inne państwa; oraz
- usiłują wspierać właściwy rozwój szkoleń i pomocy dla sędziów, prokuratorów, urzędników oraz prawników w pracach odnoszących się do Trybunału.

Artykuł 4

Rada, zależnie od potrzeb, koordynuje środki podejmowane przez Unię Europejską i Państwa Członkowskie w celu wykonania art. 2 i 3.

Artykuł 5

1. Unia oraz jej Państwa Członkowskie stosują się ściśle do rozwoju dotyczącego skutecznej współpracy z Trybunałem, zgodnie ze Statutem Rzymskim.

2. W tym kontekście zwracają one, w odpowiednim przypadku, uwagę państw trzecich na konkluzje Rady z dnia 30 września 2002 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz na Zasady Przewodnie Unii Europejskiej załączone do niego, w odniesieniu do propozycji umów lub układów dotyczących warunków wydawania osób Trybunałowi.

Artykuł 6

Rada wskazuje, że Komisja zamierza skierować swoje działania na rzecz osiągnięcia celów i priorytetów niniejszego wspólnego stanowiska, tam gdzie sytuacja będzie tego wymagać, z pomocą odpowiednich środków wspólnotowych.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie współpracują ze sobą w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania Zgromadzenia Państw-Stron pod każdym względem.

2. Podczas negocjacji w Specjalnej Grupie Roboczej, ustanowionej przez Zgromadzenie Państw-Stron w celu zajęcia się przestępstwem agresji, Państwa Członkowskie przyczyniają się do zakończenia realizowanych prac i wspierają rozwiązania, które są zgodne z literą i duchem Statutu Rzymskiego oraz Kartą Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 8

Rada w stosownych przypadkach poddaje niniejsze wspólne stanowisko przeglądowi.

Artykuł 9

1. Rada zauważa, że Cypr, Republika Czeska, Estonia, Węgry, Łotwa, Litwa, Malta, Polska, Republika Słowacka oraz Słowenia zamierzają stosować niniejsze wspólne stanowisko od daty jego przyjęcia.

2. Prezydencja zwróci się do krajów stowarzyszonych Rumunii, Bułgarii oraz Turcji, a także do Krajów EFTA o dostosowanie się do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 10

Wspólne stanowisko 2001/443/WPZiB uchyla się i zastępuje niniejszym wspólnym stanowiskiem. Odniesienia do uchylonego wspólnego stanowiska 2001/443/WPZiB interpretuje się jako odniesienia do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 11

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne od daty jego przyjęcia.

Artykuł 12

Wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady
G. PAPANDREOU
Przewodniczący
